

Briselē, 2025. gada 23. maijā
(OR. en)

9113/25

**Starpiestāžu lieta:
2025/0039 (COD)**

**SIMPL 30
ANTICI 35
ECOFIN 569
EF 154
DRS 44
COMPET 393
FIN 524
COH 75
CODEC 624
ENV 365
CLIMA 156**

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Padome
Iepri. dok. Nr.:	8472/25
K-jas dok. Nr.:	COM(2025) 87 final
Temats:	Priekšlikums – REGULA, ar ko attiecībā uz oglekļa ieviešanas mehānismu vienkāršošanu un stiprināšanu groza Regulu (ES) 2023/956 – vispārēja pieeja

IEVADS

1. Lai veicinātu Savienības konkurētspēju un sasniegtu pilnīgu vienotā tirgus potenciālu, 2024. gada oktobrī Eiropadome aicināja “visas ES iestādes, dalībvalstis un ieinteresētās personas prioritārā kārtā turpināt darbu, jo īpaši, lai reaģētu uz problēmām, kas apzinātas Enriko Letas (*Enrico Letta*) ziņojumā (“*Much more than a market*” – Daudz vairāk nekā tirgus) un Mario Dragi (*Mario Draghi*) ziņojumā (“*The future of European competitiveness*” – Eiropas konkurētspējas nākotne)”¹. Pēc tam 2024. gada 8. novembra Budapeštas deklarācijā tika izteikts aicinājums “uzsākt vienkāršošanas revolūciju, nodrošinot skaidru, vienkāršu un viedu

¹ ST 25/24, 31. punkts.

tiesisko regulējumu uzņēmumiem un krasi samazinot administratīvo, regulatīvo un ziņošanas slogu, jo īpaši MVU”².

2. Reaģējot uz ES līderu aicinājumu, Komisija 2025. gada 26. februārī nāca klajā ar divām tā sauktajām “*Omnibus*” paketēm, kuru nolūks bija vienkāršot regulējumu, kas patlaban attiecas uz ilgtspējas ziņu sniegšanu un konkrētām ES investīciju programmām.
3. “*Omnibus*” paketēs Komisija ietvēra arī priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz oglekļa ievedkorekcijas mehānisma (OIM) vienkāršošanu un stiprināšanu groza Regulu (ES) 2023/956 ³.
4. Šajā priekšlikumā, kura mērķis ir vienkāršot regulējumu, Komisija ierosina noteikt plašāku atbrīvojumu no OIM pienākumiem, proti, atbrīvojumu attiecināt uz importētājiem, kuri nepārsniedz noteiktu uz masu balstītu robežvērtību (ko aprēķina kā kumulatīvo masu gadā uz vienu importētāju), kuras apjoms būtu 50 tonnas importētu preču. Šī jaunā robežvērtība aizstātu pašreizējos OIM regulas noteikumus, saskaņā ar kuriem atbrīvojums attiecas uz nelielas vērtības precēm (vienā sūtījumā un personīgajā bagāžā). Ierosinātais noteikums nozīmē, ka no OIM pienākumiem vairākumā gadījumu tiktu atbrīvoti MVU un indivīdi, kas importē neliela apjoma vai nelielas vērtības preces, uz kurām attiecas OIM regula.
5. Priekšlikumā ir ietverti arī vairāki tādi vienkāršošanas pasākumi, kas attiecas uz visiem importētājiem, kuru importētais OIM preču apjoms pārsniedz robežvērtību. Konkrēti, šie pasākumi attiecas uz atzīšanas procedūru, datu vākšanas procesiem, iegulto emisiju aprēķināšanu, emisiju verifikācijas noteikumiem, atzīto OIM deklarētāju finanšu saistību aprēķināšanu gadā, kad notiek imports uz ES, un atzīto OIM deklarētāju pieprasījumiem par oglekļa cenām, kas samaksātas trešās valstīs.
6. Eiropadome 2025. gada 20. marta secinājumos “[mudināja] abus likumdevējus prioritārā kārtā, nosakot vērienīgus mērķus, virzīt uz priekšu darbu pie 2025. gada 26. februārī iesniegtajām *Omnibus* paketēm par vienkāršošanu, lai 2025. gadā tās pabeigtu pēc iespējas ātrāk” ⁴.

² SN 53/24.

³ ST 6609/25 + ADD1, ADD2.

⁴ ST 1/25, 13. punkta c) apakšpunkts.

7. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja atzinumu sniedza 2025. gada 29. aprīlī. Eiropas Reģionu komiteja nolēma atzinumu nesniegt.
8. Eiropas Parlaments nostāju pirmajā lasījumā pieņēma 2025. gada 22. maijā ⁵.

II. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

9. Padomē Komisijas priekšlikumu izskatīja 2025. gada 21. februārī īpaši darbam ar vienkāršošanas priekšlikumiem izveidotā *Antici* grupa (Vienkāršošana) ⁶, kura 2025. gada 30. aprīlī pabeidza sagatavošanās diskusijas darba grupas līmenī.
10. Jaunāko prezidentvalsts kompromisa tekstu Pastāvīgo pārstāvju komiteja (II) izskatīja 2025. gada 21. maijā ⁷. Visas delegācijas piekrita kompromisa tekstam, un Komiteja nolēma šīs piezīmes pielikumā izklāstīto tekstu (bez grozījumiem) nosūtīt Padomei, lai tā vienotos par vispārēju pieeju.
11. Jāatgādina, ka virkni konkrētu jautājumu, uz kuriem ir norādījušas delegācijas un kas nav aptverti Komisijas priekšlikumā par OIM vienkāršošanu, plānots skatīt saistībā ar 2025. gada beigās gaidāmo padziļināto OIM pārskatīšanu, kas paredzēta OIM regulas 30. pantā.

III. NOBEIGUMS

12. Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējo lietu padome tiek aicināta 2025. gada 27. maija sanāsmē vienoties par šīs piezīmes pielikumā izklāstīto vispārējo pieeju.

Vispārējā pieeja būs Padomes pilnvarojums turpmākajām sarunām ar Eiropas Parlamentu parastās likumdošanas procedūras ietvaros.

⁵ [ZIŅOJUMS par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz oglekļa ieviešanas mehānismu vienkāršošanu un stiprināšanu groza Regulu \(ES\) 2023/956 | A10-0085/2025 | Eiropas Parlaments](#)

⁶ ST 6340/25.

⁷ ST 8472/25.

PROJEKTS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

**ar ko attiecībā uz oglekļa ievēkorekcijas mehānisma vienkāršošanu un stiprināšanu groza
Regulu (ES) 2023/956**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁸,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

⁸ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (1) Pārejas periodā, kas sākas 2023. gada 1. oktobrī, Komisija vāca datus un informāciju par oglekļa ievedkorekcijas mehānismu ("OIM") īstenošanu, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2023/956¹⁰, tostarp veicot analīzi par ziņojošo deklarētāju iesniegtajiem ceturkšņa ziņojumiem. Apkopotā informācija un informācijas apmaiņa ar ieinteresētajām personām, tostarp OIM ekspertu grupas ietvaros, ir ļāvusi noteikt OIM vienkāršošanas un uzlabošanas iespējas. Savienība ir apņēmusies nodrošināt OIM raitu ieviešanu laikposmā pēc pārejas perioda, kas sāksies 2026. gada 1. janvārī.
- (2) Pamatojoties uz pārejas periodā gūto pieredzi un savāktajiem datiem, OIM preču importētāju Savienībā sadalījums liecina, ka tikai neliels importētāju īpatsvars veido lielāko daļu no importētajās precēs iegultajām emisijām. Atkāpe, ko piemēro Regulas (EK) Nr. 1186/2009 23. pantā minēto nelielas vērtības preču importam (sūtījumi, kuru vērtība nepārsniedz 150 EUR), šķiet nepietiekama, lai nodrošinātu, ka OIM attiecas uz importētājiem proporcionāli to ietekmei uz emisijām, uz kurām attiecas Regula (ES) 2023/956. Šādiem importētājiem, kuri preces importē nelielā apjomā, OIM ziņošanas pienākumu un finansiālo saistību izpilde varētu būt pārmērīgi apgrūtināša. Tāpēc būtu jāievieš jauna atkāpe, lai no OIM pienākumiem atbrīvotu importētājus, kuri importē nelielu daudzumu OIM preču masas izteiksmē, vienlaikus saglabājot minētā mehānisma vidisko mērķi un tā spēju sasniegt klimata mērķi.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/956 (2023. gada 10. maijs), ar ko izveido oglekļa ievedkorekcijas mehānismu (OV L 130, 16.5.2023., 52. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

- (3) Regulā (ES) 2023/956 būtu jāievieš jauna robežvērtība, kuras pamatā ir kumulatīvā masa gadā uz vienu importētāju, un būtu jānosaka tās sākotnējā vērtība 50 tonnu apmērā. Vienota uz masu balstīta robežvērtība būtu kumulatīvi jāpiemēro visām precēm dzelzs un tērauda, alumīnija, mēslošanas līdzekļu un cementa nozarē. Ja visu preču, ko importētājs importē konkrētā kalendārajā gadā, neto masa kumulatīvi nepārsniedz vienoto uz masu balstīto robežvērtību, šis importētājs attiecīgajā kalendārajā gadā būtu jāatbrīvo no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem. Ja attiecīgajā kalendārajā gadā importētājs pārsniedz vienoto uz masu balstīto robežvērtību, bet nav ieguvis atzītā OIM deklarētāja statusu, tad minētajam importētājam būtu jāpiemēro sodi saskaņā ar 26. panta 2.a punktu. Ja šis importētājs plāno turpināt importēt preces attiecīgajā kalendārajā gadā, tam būtu jāpiemēro šajā regulā noteiktie pienākumi attiecībā uz visām emisijām, kas iegultas visās attiecīgajā kalendārajā gadā importētajās precēs, tostarp jo īpaši pienākums iegūt atzītā OIM deklarētāja statusu, pienākums iesniegt OIM deklarāciju par visām emisijām, kas iegultas visās attiecīgajā kalendārajā gadā importētajās precēs, un pienākums iegādāties un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz visām minētajām emisijām.

- (3.a) Ūdeņraža un elektroenerģijas nozarēs galvenie elementi, piemēram, importa apjomi, tirdzniecības modeļi, muitas informācija un emisiju intensitāte, būtiski atšķiras no galvenajiem elementiem dzelzs un tērauda, alumīnija, mēslošanas līdzekļu un cementa nozarēs. Šīs atšķirības nozīmē, ka, lai elektroenerģijas un ūdeņraža importu varētu iekļaut vienotā uz masu balstītā robežvērtībā, būtu jāievieš sarežģīti pielāgojumi, kas neļautu būtiski samazināt administratīvās izmaksas importētājiem šajās nozarēs. Tāpēc ūdeņraža vai elektroenerģijas imports nebūtu jāiekļauj *de minimis* atbrīvojumā.
- (4) Nosakot vienotu uz masu balstītu robežvērtību, kas atspoguļo importēto preču apjoma vidējo emisiju intensitāti, tiek īstenots mērķis nodrošināt, ka OIM darbības jomā tiek saglabāti vismaz 99 % no importētajās precēs iegultajām emisijām. Tā ir stingra un mērķorientēta pieeja, jo tā precīzi atspoguļo OIM vidisko raksturu un klimata mērķi, vienlaikus ievērojami samazinot ar OIM saistīto administratīvo slogu importētājiem, jo lielākā daļa importētāju tiks atbrīvoti no pienākumiem saskaņā ar OIM, un tajā pašā laikā OIM arī turpmāk attieksies uz vismaz 99 % no importētajās precēs iegultajām emisijām. Šī pieeja arī novērš tādas apiešanas risku, kuru īsteno, mākslīgi sadalot viena importētāja sūtījumus.

- (5) Komisijai katru gadu, pamatojoties uz importa datiem par iepriekšējiem 12 kalendārajiem mēnešiem, būtu jānovērtē, vai ir notikušas būtiskas pārmaiņas preču vidējā emisiju intensitātē vai preču tirdzniecības modelī, tostarp apiešanas prakse. Lai nodrošinātu, ka OIM darbības jomā tiek saglabāti vismaz 99 % no importētajās precēs iegultajām emisijām, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, lai grozītu VII pielikuma 1. punktā noteikto vienoto uz masu balstīto robežvērtību, izmantojot minētā pielikuma 2. punktā izklāstīto metodiku. Lai nodrošinātu efektivitāti un noteiktību, Komisijai šādi akti būtu jāpieņem tikai tad, ja iegūtā robežvērtība atšķiras no piemērojamās robežvērtības par vairāk nekā 15 tonnām. Grozītā robežvērtība būtu jāpiemēro no nākamā kalendārā gada sākuma.
- (6) Lai nodrošinātu, ka atkāpe ir pietiekami mērķorientēta, vienotā uz masu balstītā robežvērtība būtu jāpiemēro katram importētājam, tostarp importētājiem, kuriem ir atzītā OIM deklarētāja statuss. Šajā nolūkā importētāja imports būtu jāņem vērā neatkarīgi no tā, vai to ir importējis pats importētājs vai netiešais pārstāvis muitā. Vienmēr būtu jāprasa, lai netiešais pārstāvis muitā, ņemot vērā tā darbības raksturu un saistītos pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956, pirms rīkošanās kāda importētāja uzdevumā attiecībā uz I pielikumā uzskaitītajām precēm iegūtu atzītā OIM deklarētāja statusu. Ja importētājs, kuru pārstāv viens vai vairāki netiešie pārstāvji muitā, ir pārsniedzis vienoto uz masu balstīto robežvērtību, katram netiešajam pārstāvim muitā, kurš darbojas kā atzītais OIM deklarētājs, būtu jāiesniedz OIM deklarācija par precēm, ko minētais netiešais pārstāvis muitā importējis Savienības muitas teritorijā, tostarp par precēm, kas nepārsniedz robežvērtību, attiecībā uz tiem pārstāvētajiem importētājiem, kuri ir pārsnieguši robežvērtību, un jānodod OIM sertifikātu skaits, kas atbilst minētajās precēs iegultajām emisijām.

- (6.a) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi skaidri paredzēt, ka gadījumā, ja netiešais pārstāvis muitā darbojas kā atzītais OIM deklarētājs importētāja uzdevumā, netiešajam pārstāvim muitā būtu jāpiemēro pienākumi, kas minētajam importētājam piemērojami saskaņā ar šo regulu, jo īpaši pienākums iesniegt OIM deklarāciju par precēm, ko minētais netiešais pārstāvis muitā importējis minētā importētāja vārdā, un pienākums nodot OIM sertifikātu attiecībā uz minētajās precēs iegultajām emisijām. Tādējādi pienākumu neizpildes gadījumā sodi būtu jāpiemēro netiešajam pārstāvim muitā. Tomēr šis noteikums nebūtu jāpiemēro, ja netiešais pārstāvis muitā, kas darbojas dalībvalstī iedibināta importētāja uzdevumā, nav piekritis rīkoties kā atzītais OIM deklarētājs.
- (7) Komisijai, pamatojoties uz muitas informāciju, būtu jāuzrauga importēto preču daudzumi, lai novērtētu atbilstību robežvērtībai. Arī kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai veikt šādu uzraudzību. Lai kompetentās iestādes varētu pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, ir jāparedz atbilstīgi pasākumi vajadzīgās informācijas un datu pieejamības nodrošināšanai kompetentajām iestādēm. Kompetentajai iestādei būtu jāvar no muitas iestādēm pieprasīt vajadzīgo informāciju un pierādījumus, kas attiecas uz importētājiem, tai skaitā vārdu/nosaukumu, adresi un kontaktinformāciju, ja šāda informācija kompetentajai iestādei citādi nav pieejama. Ja muitas dienesti uzzina, ka importētājs ir pārsniedzis robežvērtību, tostarp, pamatojoties uz kompetentās iestādes sniegto informāciju, tiem nebūtu jāļauj minētajam importētājam turpināt preču importēšanu līdz attiecīgā kalendārā gada beigām vai līdz brīdim, kad minētais importētājs ir ieguvis atzītā OIM deklarētāja statusu.

- (8) Importētājam, kurš paredz pārsniegt gada robežvērtību, būtu savlaicīgi jāiesniedz atzīšanas pieteikums, ievērojot Regulas (ES) 2023/956 5. pantu, un parasti ir sagaidāms, ka importētājs iegūs atzītā OIM deklarētāja statusu, pirms tiek pārsniegta vienotā uz masu balstītā robežvērtība. Importētājiem, kuriem pirms robežvērtības pārsniegšanas atzīšana nav piešķirta, būtu jāpiemēro sodi par visām importētajām precēm saskaņā ar Regulas (ES) 2023/956 26. panta 2.a punktu. Soda maksājumam saskaņā ar minētās regulas 26. panta 2.a punktu būtu jāatbrīvo importētājs no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus.
- (8.a) Pienākums iegūt atzītā OIM deklarētāja statusu, pirms tiek pārsniegta vienotā uz masu balstītā robežvērtība, var izraisīt to, ka 2026. gada sākumā tiek iesniegts liels skaits pieteikumu. Lai veicinātu netraucētu pāreju uz galīgo periodu un izvairītos no iespējamiem importa traucējumiem, ir lietderīgi ļaut importētājiem un netiešajiem pārstāvjiem muitā, kuri līdz 2026. gada 31. martam ir pienācīgi iesnieguši pieteikumu saskaņā ar šo regulu, turpināt importēt preces 2026. gadā pat pēc robežvērtības pārsniegšanas, kamēr nav pieņemts lēmums par atzīšanas piešķiršanu. Lai izvairītos no šajā regulā noteikto pienākumu apiešanas, gadījumā, ja atzīšanas piešķiršana tiek atteikta, būtu importētājiem un netiešajiem pārstāvjiem muitā jāpiemēro sodi saskaņā ar 26. panta 2.a punktu.
- (9) Lai nodrošinātu, ka importētāja definīcija aptver visas attiecīgās muitas procedūras, tā ir jāgroza, lai iekļautu vienkāršoto muitas procedūru gadījumā, kad saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446¹¹ 175. panta 5. punktu ir iesniegts tikai izpildes dokuments.

¹¹ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).

- (10) Lai panāktu līdzsvaru starp atzīšanas procedūras efektivitāti un pieteikuma iesniedzēju riska profilu, kompetentajai iestādei konsultāciju procedūrai vajadzētu būt fakultatīvai. Konsultāciju procedūrai būtu jāļauj kompetentajai iestādei apspriesties ar citām kompetentajām iestādēm un Komisiju, ja to uzskata par nepieciešamu, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja iesniegto informāciju un muitas informāciju, kas darīta pieejama OIM reģistrā.
- (11) Lai nodrošinātu papildu elastību, atzītajiem OIM deklarētājiem vajadzētu būt iespējai OIM deklarācijas iesniegšanu deleģēt trešai personai. Atzītajam OIM deklarētājam joprojām vajadzētu būt atbildīgam par OIM deklarācijas iesniegšanu. Lai nodrošinātu vajadzīgo deleģēšanu un piekļuvi, minētajai trešai personai būtu jāatbilst noteiktiem tehniskiem identifikatoriem, tostarp jābūt uzņēmēju reģistrācijas un identifikācijas (EORI) numuram un jābūt iedibinātai dalībvalstī.
- (12) Atzītajiem OIM deklarētājiem līdz tā gada 31. maijam, kas seko importēšanas gadam, ir jāiesniedz to ikgadējā OIM deklarācija un jānodod attiecīgais sertifikātu skaits. Vēlāka iesniegšanas datuma noteikšana nolūkā atzītajiem OIM deklarētājiem nodrošināt elastību to pienākumu izpildē dotu atzītajiem OIM deklarētājiem vairāk laika, lai savāktu nepieciešamo informāciju, nodrošinātu, ka iegultās emisijas verificē akreditēts verificētājs, un iegādātos attiecīgo OIM sertifikātu skaitu. Būtu attiecīgi jāpielāgo OIM sertifikātu anulēšanas datums.

- (13) Dažu pašlaik OIM darbības jomā iekļauto alumīnija un tērauda preču iegultās emisijas galvenokārt nosaka, ņemto vērā ielaides materiālu (prekursoru) iegultās emisijas, savukārt emisijas, kas rodas šo preču ražošanas posmos, parasti ir salīdzinoši zemas. Tie iever pēcapstrādes procesus, ko veic atsevišķās iekārtās, uz kurām neattiecas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma ("ES ETS"), kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK ¹², izņemot integrētu iekārtu gadījumā. Šajos ražošanas procesos radušās iegultās emisijas būtu jāizslēdz no emisiju aprēķināšanas sistēmas robežām.
- (13.a) Elektroenerģija, kas ražota dalībvalsts vai trešās valsts ekskluzīvajā ekonomikas zonā vai kontinentālajā šelfā, pēc analogijas ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 31. panta h) punkta noteikumu būtu jāuzskata par attiecīgi minētās dalībvalsts vai minētās trešās valsts izcelsmes elektroenerģiju. Tas pats būtu jāattiecina uz ūdeņradi, par kura izcelsmes vietu saskaņā ar noteikumiem par nepreferenciālu izcelsmi un jo īpaši Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 31. un 32. pantu uzskata dalībvalsts vai trešās valsts ekskluzīvo ekonomisko zonu vai kontinentālo šelfu.
- (14) Ja uz ielaides materiāliem (prekursoriem) jau ir attiecināta ES ETS vai oglekļa cenas noteikšanas sistēma, kas ir pilnībā sasaistīta ar ES ETS, šo prekursoru iegultās emisijas nebūtu jāņem vērā komplekso preču iegulto emisiju aprēķinā.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

- (15) Atzītajiem OIM deklarētājiem ir jāiesniedz ikgadēja OIM deklarācija, kurā ietverts iegulto emisiju aprēķins, pamatojoties uz standartvērtībām vai faktiskajām vērtībām, ko verificējuši akreditēti verificētāji. Komisija aprēķinās un darīs pieejamas standartvērtības. Tāpēc iegulto emisiju verificācija būtu jāattiecina tikai uz faktiskajām vērtībām.
- (16) Pārejas periodā savāktā informācija liecina par to, ka ziņojošajiem deklarētājiem ir grūtības iegūt vajadzīgo informāciju par oglekļa cenu, kas faktiski samaksāta trešā valstī. Lai atvieglotu oglekļa cenas atskaitīšanu, Komisijai, ja iespējams, būtu jānosaka gada vidējā oglekļa cena, kas izteikta EUR/tCO₂e no faktiskās samaksātās oglekļa cenas, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem datiem, kas iegūti no uzticamas, publiski pieejamas informācijas un trešo valstu sniegtās informācijas, un izmantojot piesardzības pieeju.
- (16a) Faktiski samaksātās oglekļa cenas atskaitīšanai nepieciešamie pierādījumi balstās uz elementiem, kas ir saistīti ar faktisko iegulto emisiju noteikšanu un verificāciju. Ja iegultās emisijas tiek deklarētas, pamatojoties uz standartvērtībām, vajadzētu būt iespējai pieprasīt oglekļa cenas atskaitīšanu, atsaucoties tikai uz oglekļa gada standartcenām, ja tādas ir pieejamas. Turklāt, tā kā prekursoros iegultās emisijas nebūtu jāuzskaita, ja uz tām jau ir attiecināta ES ETS vai oglekļa cenas noteikšanas sistēma, kas ir pilnībā saistīta ar ES ETS, ar šīm iegultajām emisijām saistītā oglekļa cena nav attiecināma uz atskaitīšanu.

- (17) Atzītie OIM deklarētāji var prasīt, lai nododamo OIM sertifikātu skaits tiktu samazināts atbilstīgi oglekļa cenai, kas par deklarētajām iegultajām emisijām ir faktiski samaksāta izcelsmes valstī. Tā kā oglekļa cenu var samaksāt trešā valstī, kas nav importēto preču izcelsmes valsts, arī uz šādu oglekļa cenu vajadzētu attiecināt atskaitīšanas tiesības.
- (18) Lai uzlabotu OIM reģistrā iekļauto emisiju datu ticamību un atvieglotu datu iesniegšanu, akreditētiem verificētājiem būtu jāļauj piekļūt OIM reģistram, lai verificētu iegultās emisijas pēc trešās valstīs esošu operatoru pieprasījuma. Turklāt minēto operatoru mātesuzņēmumiem vai saistītajiem uzņēmumiem būtu jāļauj piekļūt OIM reģistram, lai reģistrētu un kopīgotu attiecīgos datus kontrolētā operatora vārdā. Operatoriem būtu jānosaka pienākums sniegt uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numuru, lai nodrošinātu to identifikāciju.
- (18.a) Lai nodrošinātu saskanību ar Regulu (EK) 765/2008 ¹³, kā arī ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/2067 ¹⁴, ir lietderīgi noteikt, ka verificētājam vajadzētu būt juridiskai personai, kas ar valsts akreditācijas struktūras lēmumu akreditēta Regulas (ES) 2023/956 vajadzībām. Šajā nolūkā valsts akreditācijas struktūrai juridiskās personas kvalifikāciju novērtēšanā būtu jāņem vērā attiecīgās darbību grupas saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2018/2067.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

¹⁴ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/2067 (2018. gada 19. decembris) par datu verifikāciju un verificētāju akreditāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 334, 31.12.2018., 94. lpp.).

- (19) Lai veicinātu Regulas (ES) 2023/956 īstenošanu valstu līmenī, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras savu funkciju un pienākumu veikšanai.
- (19.a) Ir lietderīgi noteikt, ka izmaksas, kas radušās saistībā ar kopējās centrālās platformas izveidi, darbību un pārvaldību, būtu jāfinansē no maksām, kas jāmaksā atzītajam OIM deklarētājam. Šīs izmaksas sākotnēji būtu jāsedz no Savienības vispārējā budžeta, un šajā nolūkā ieņēmumi, kas gūti no minētajām maksām, būtu jāieskaita Savienības budžetā, lai segtu attiecīgās izmaksas. Ņemot vērā ieņēmumu būtību, ir lietderīgi uzskatīt ieņēmumus par iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem. Jebkuri ieņēmumi, kas atliek pēc minēto izmaksu segšanas, būtu jāieskaita Savienības budžetā. Komisija būtu jāpilnvaro ar deleģētajiem aktiem noteikt maksu struktūru un līmeni, lai kopējās centrālās platformas organizācija un izmantošana būtu rentabla, lai noteiktās maksas stingri nosegtu attiecīgās izmaksas un lai tiktu novērstas nepamatotas administratīvās izmaksas. Komisija būtu arī jāpilnvaro turpmāku kopīgā iepirkuma procedūru gadījumā ar deleģētajiem aktiem lemt, ka ar maksām būtu tieši jāfinansē platformas darbības un pārvaldības izmaksas.
- (20) Lai atzītajiem OIM deklarētājiem dotu pietiekami daudz laika sagatavoties grozīto pienākumu izpildei saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956, dalībvalstīm OIM sertifikāti būtu jāpārdot 2027. gadā attiecībā uz emisijām, kas iegultas 2026. gadā importētās precēs. To OIM sertifikātu cenai, kas iegādāti 2027. gadā un atbilst 2026. gadā ES importētajās precēs iegultajām emisijām, būtu jāatspoguļo ES ETS kvotu cenas 2026. gadā.

- (21) Atzīto OIM deklarētāju pienākums nodrošināt, ka OIM sertifikātu skaits to kontā OIM reģistrā katra ceturkšņa beigās atbilst vismaz 80 % no emisijām, kas iegultas precēs, kuras tie ir importējuši kopš gada sākuma, nav pietiekami pielāgots paredzētajai finanšu korekcijai. Tāpēc šis īpatsvars ir jāsamazina no 80 % līdz 50 % un jāintegrē ES ETS bezmaksas kvotu iedale. Turklāt atzītajam OIM deklarētājam vajadzētu būt iespējai paļauties uz informāciju, kas iepriekšējā gadā iesniegta OIM deklarācijā attiecībā uz tām pašām precēm un trešām valstīm.
- (22) Tāpat atpirkšanas ierobežojums būtu precīzāk jāaskaņo to OIM sertifikātu skaitu, kuri atzītajiem OIM deklarētājiem ir jāiegādājas importa gada laikā.
- (23) Tā kā OIM sertifikāti tiek anulēti bez jebkādas kompensācijas, nav nepieciešama informācijas apmaiņa no kopējās centrālās platformas uz OIM reģistru darbības beigās.
- (24) Ja atzītais OIM deklarētājs nepareizas informācijas dēļ, ko sniegusi trešā persona, proti, operators, verificētājs vai oglekļa cenas dokumentus sertificējošā neatkarīgā persona, nenodod pareizo OIM sertifikātu skaitu, kompetentajām iestādēm, kad tās piemēro sodus, vajadzētu būt iespējai ņemt vērā konkrētos apstākļus, piemēram, neievērošanas ilgumu, smaguma pakāpi, apmēru, tīšu vai nolaidīgu rīcību un atkārtotās biežumu, kā arī atzītā OIM deklarētāja sadarbības līmeni. Tas ļautu samazināt soda apmēru, ja ir pieļautas nelielas vai netīšas kļūdas.

- (24.a) Importētājiem, kas nav atzītie OIM deklarētāji un kas ir pārsnieguši vienoto uz masu balstīto robežvērtību, būtu jāpiemēro 26. panta 2. punktā paredzētais sods. Šajā nolūkā būtu jāņem vērā visas emisijas, kas iegultas precēs, kuras šāds importētājs bez atzīšanas importējis attiecīgajā kalendārajā gadā. Ir lietderīgi noteikt, ka soda samaksāšana atbrīvo importētāju no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minēto importu. Lai ņemtu vērā pārkāpuma nelielo vai netīšo raksturu, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot mazāku sodu, ja vienotā uz masu balstītā robežvērtība ir pārsniegta par ne vairāk kā 10 % no minētās robežvērtības vai ja operators ir provizoriski turpinājis importēt preces saskaņā ar 17. panta 7.a punktu un tā pieteikums atzītā OIM deklarētāja statusa iegūšanai ir noraidīts.
- (25) OIM attiecas uz noteiktām oglekļietilpīgām precēm, ko importē Savienībā. Regulas (ES) 2023/956 I pielikumā ietvertā OIM preču saraksta cementa preču sarakstā ir iekļauti “citi kaolīnmāli”. Kalcinēti kaolīnmāli ir oglekļietilpīgi produkti, savukārt nekalcinēti kaolīnmāli tādi nav. Tāpēc nekalcinēti kaolīnmāli būtu jāizslēdz no OIM darbības jomas.
- (26) Regulas (ES) 2023/956 II pielikumā ir uzskaitītas preces, attiecībā uz kurām iegulto emisiju aprēķināšanā būtu jāņem vērā tikai tiešās emisijas. Attiecībā uz precēm, kuras nav uzskaitītas minētajā pielikumā, būtu jāņem vērā gan tiešās, gan netiešās emisijas. Tā kā netiešās emisijas nav būtiskas elektroenerģijas ražošanas gadījumā, elektroenerģija būtu jāiekļauj minētā pielikuma preču sarakstā.

- (27) Turklāt ir nepieciešams vienkāršot standartvērtību noteikšanas līdzekļus gadījumā, ja attiecībā uz konkrētu preču veidu nebūtu pieejami uzticami dati par eksportētājvalsti. Šādos gadījumos, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzi, standartvērtība būtu jānosaka vidējās emisiju intensitātes līmenī desmit eksportētājvalstīs ar augstāko emisiju intensitāti, par kurām ir pieejami uzticami dati; tas ir piemērots vidējais rādītājs, lai nodrošinātu OIM vidisko mērķi. Tas neskar iespēju šīs standartvērtības pielāgot reģiona specifikai saskaņā ar OIM regulas IV pielikuma 7. punktu.
- (28) Lai grozītu konkrētus nebūtiskus Regulas (ES) 2023/956 elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz minētās regulas VII pielikumā noteiktās robežvērtības grozīšanu, ja tas ir nepieciešams, kā noteikts saskaņā ar minētās regulas 2. panta 3.a punktu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu*. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu, Iestāžu 2016. gada 13. aprīļa nolīgums par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1.-14. lpp.,

ELI:http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj

- (29) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, vienkāršot konkrētus pienākumus un stiprināt mehānismu, ko Savienība pieņēmusi, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzes risku un tādējādi samazinātu globālās oglekļa emisijas, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (30) Tādēļ Regula (ES) 2023/956 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2023/956

Regulu (ES) 2023/956 groza šādi:

(1) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, šo regulu nepiemēro precēm, kas pārvietojamas vai izmantojamas militārām darbībām saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446* 1. panta 49. punktu.

* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp.,

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).”.

b) [svītrots]

1.a) regulā iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

De minimis atbrīvojums

1. Importētājus, tostarp importētājus, kas ieguvuši atzītā OIM deklarētāja statusu, atbrīvo no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, ja konkrētā kalendārajā gadā importēto preču neto masa kumulatīvi nepārsniedz VII pielikuma 1. punktā noteikto vienoto uz masu balstīto robežvērtību. Šo robežvērtību piemēro visu KN kodu preču kopējai neto masai, kas apkopota katram importētājam un kalendārajam gadam. Šāds importētājs, tostarp importētāji, kas ieguvuši atzītā OIM deklarētāja statusu, deklarē šādu atbrīvojumu attiecīgajā muitas deklarācijā.
2. Ja attiecīgajā kalendārajā gadā importētājs, tostarp importētāji, kas ieguvuši atzītā OIM deklarētāja statusu, pārsniedz 1. punktā minēto vienoto uz masu balstīto robežvērtību, minētajam importētājam vai minētajam atzītajam OIM deklarētājam piemēro visus šajā regulā noteiktos pienākumus attiecībā uz visām emisijām, kas iegultas visās attiecīgajā kalendārajā gadā importētajās precēs.

3. Līdz katra kalendārā gada 30. aprīlim Komisija, pamatojoties uz importa datiem par iepriekšējiem 12 kalendārajiem mēnešiem, novērtē, vai VII pielikuma 1. punktā noteiktā vienotā uz masu balstītā robežvērtība nodrošina, ka šā panta 1. punktu piemēro ne vairāk kā 1 % emisiju, kas iegultas importētajās precēs un pārstrādes produktos. Komisija pieņem deleģētos aktus, lai grozītu VII pielikuma 1. punktā noteikto vienoto uz masu balstīto robežvērtību, izmantojot minētā pielikuma 2. punktā izklāstīto metodiku, ja iegūtā robežvērtība atšķiras no piemērojamās robežvērtības par vairāk nekā 15 tonnām. Grozīto vienoto uz masu balstīto robežvērtību piemēro no nākamā kalendārā gada sākuma.
4. Šo pantu nepiemēro elektroenerģijas un ūdeņraža importam.”;

(2) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 15. punktu aizstāj ar šādu:

“15) “importētājs” ir vai nu persona, kura iesniedz muitas deklarāciju par preču laišanu brīvā apgrozībā vai izpildes dokumentu saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 175. panta 5. punktu savā vārdā un savā uzdevumā, vai, ja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 18. pantu muitas deklarāciju iesniedz netiešs pārstāvis muitā, persona, kuras uzdevumā šāda deklarācija tiek iesniegta;”;

b) panta 31. punktu aizstāj ar šādu:

“31) “operators” ir jebkura persona, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu trešā valstī, tostarp mātesuzņēmums, kurš kontrolē iekārtu trešā valstī;”;

(3) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ikviens importētājs, kas ir iedibināts dalībvalstī, pirms preču importēšanas Savienības muitas teritorijā iesniedz pieteikumu atzītā OIM deklarētāja statusa iegūšanai (“atzīšanas pieteikums”).”;

aa) pantā iekļauj šādu 1.aa punktu:

“1.aa Netiešais pārstāvis muitā iegūst atzītā OIM deklarētāja statusu pirms preču importēšanas Savienības muitas teritorijā. Ja importētājs ir iecēlis netiešo pārstāvi muitā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 18. pantu un šis netiešais pārstāvis muitā piekrīt rīkoties kā atzītais OIM deklarētājs, netiešais pārstāvis muitā rīkojas kā atzītais OIM deklarētājs neatkarīgi no tā, vai importētājs ir atbrīvots no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, ievērojot 2.a pantu.”;

b) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Ja piemēro 2.a pantu, pieteikumu atzīšanai iesniedz gadījumos, kad importētājs paredz pārsniegt minētajā pantā norādīto vienoto uz masu balstīto robežvērtību.”;

c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja importētājs nav iedibināts nevienā dalībvalstī, netiešais pārstāvis muitā iegūst atzītā OIM deklarētāja statusu neatkarīgi no tā, vai importētājs ir atbrīvots no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, ievērojot 2.a pantu.”;

ca) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja netiešais pārstāvis muitā darbojas kā atzītais OIM deklarētājs importētāja uzdevumā, minētajam netiešajam pārstāvim muitā piemēro pienākumus, kas minētajam importētājam piemērojami saskaņā ar šo regulu, attiecībā uz precēm, ko minētais netiešais pārstāvis muitā importē minētā importētāja uzdevumā.”;

d) panta 5. punktu groza šādi:

i) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) aplēstais to preču apjoms – norādot pa preču veidiem –, ko importē Savienības teritorijā, un informācija par importa dalībvalsti tajā kalendārajā gadā, kurā iesniegts pieteikums, un nākamajā kalendārajā gadā;”;

ii) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ga) atzītā uzņēmēja (*AEO*) sertifikāta numurs, ja tas piešķirts, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 38. pantu;”;

e) pantā iekļauj šādu 7.a punktu:

“7.a Atzītais OIM deklarētājs 6. pantā minēto OIM deklarāciju iesniegšanu var deleģēt personai, kas rīkojas minētā deklarētāja vārdā un tā uzdevumā. Atzītais OIM deklarētājs joprojām ir atbildīgs par to šajā regulā noteikto pienākumu izpildi, kas piemērojami atzītajiem OIM deklarētājiem.”;

(4) regulas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Līdz katra gada 30. septembrim un pirmo reizi 2027. gadā par 2026. gadu ikviens atzītais OIM deklarētājs ar 14. pantā minētā OIM reģistra starpniecību iesniedz OIM deklarāciju par iepriekšējo kalendāro gadu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. OIM deklarācijā iekļauj šādu informāciju:

- a) katra veida preču kopējais daudzums, kas importēts iepriekšējā kalendārajā gadā un kas attiecībā uz elektroenerģiju izteikts megavatstundās, bet attiecībā uz pārējām precēm – tonnās (ieskaitot importētās preces, kas nepārsniedz VII pielikuma 1. punktā noteikto robežvērtību);
- b) kopējās šā punkta a) apakšpunktā minēto preču iegultās emisijas, kas attiecībā uz elektroenerģiju izteiktas tonnās CO₂e emisiju uz megavatstundu, bet attiecībā uz pārējām precēm tonnās CO₂e emisiju uz katra veida preču tonnu, un kas aprēķinātas saskaņā ar 7. pantu un, ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz faktiskajām emisijām, verificētas saskaņā ar 8. pantu;
- c) kopējām iegultajām emisijām, kuras minētas šā punkta b) apakšpunktā, atbilstošais kopējais nododamo OIM sertifikātu skaits, kas ir attiecīgi samazināts, ja trešā valstī ir samaksāta oglekļa cena saskaņā ar 9. pantu, un vajadzīgās korekcijas, lai atspoguļotu to, kādā mērā ES ETS kvotas tiek iedalītas bez maksas saskaņā ar 31. pantu;
- d) attiecīgā gadījumā to verificācijas ziņojumu kopijas, ko akreditēti verificētāji izdevuši saskaņā ar 8. pantu un VI pielikumu.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par OIM deklarācijas standartformātu, tostarp detalizētu informāciju, kas paziņojama par katru iekārtu un izcelsmes valsti vai citu trešo valsti, un preču veidu, ar ko pamato šā panta 2. punktā minētos kopējos daudzumus, jo īpaši attiecībā uz iegultajām emisijām, samaksāto oglekļa cenu un oglekļa standartcenu 9. panta 3.a punkta nolūkā, par OIM deklarācijas iesniegšanas procedūru, izmantojot OIM reģistru, kā arī par kārtību, kādā saskaņā ar 22. panta 1. punktu nododami šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minētie OIM sertifikāti, jo īpaši attiecībā uz procesu un to, kā atzītais OIM deklarētājs izvēlas nododamos sertifikātus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

(5) regulas 7. pantu groza šādi:

-a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Iegultās emisijas precēs, kas nav elektroenerģija, nosaka:

- a) pamatojoties uz faktiskajām emisijām un izmantojot IV pielikuma 2. un 3. punktā izklāstītās metodes vai
- b) vadoties pēc standartvērtībām un izmantojot IV pielikuma 4.1. punktā izklāstītās metodes.”;

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atzītais OIM deklarētājs glabā informāciju, kas vajadzīga iegulto emisiju aprēķināšanai saskaņā ar V pielikumā noteiktajām prasībām. Minētā informācija ir pietiekami detalizēta, lai verificētāji, kas akreditēti, ievērojot 18. pantu, attiecīgā gadījumā varētu verificēt iegultās emisijas saskaņā ar 8. pantu un VI pielikumu un lai Komisija un kompetentā iestāde varētu izskatīt OIM deklarāciju saskaņā ar 19. panta 2. punktu.”;

b) panta 7. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) šīs regulas IV pielikumā izklāstīto aprēķina metožu elementu piemērošanu, tostarp ražošanas procesu sistēmas robežu noteikšanu, kas būtu jāaskaņo ar ES ETS aptverto ražošanas procesu sistēmas robežām, un attiecīgajiem ielaides materiāliem (prekursoriem), emisijas faktoriem, iekārtai specifiskajām faktisko emisiju vērtībām un standartvērtībām un to attiecīgo piemērošanu atsevišķām precēm, kā arī par metodēm, ar kurām nodrošina tādu datu ticamību, uz kuru pamata nosaka standartvērtības, tostarp par datu detalizācijas pakāpi, kā arī par tādu preču sīkāku precizēšanu, kuras IV pielikuma 1. punkta nolūkā uzskatāmas par “vienkāršām precēm” un “kompleksām precēm. Minētajos īstenošanas aktos arī precizē pierādījumu elementus, kas apliecina, ka ir izpildīti IV pielikuma 5. un 6. punktā uzskaitītie kritēriji, kas pamato faktisko emisiju izmantošanu attiecībā uz elektroenerģiju un elektrību, kas patērēta preču ražošanas procesos 2., 3. un 4. punkta nolūkā; un”;

(6) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz faktiskajām emisijām, atzītais OIM deklarētājs nodrošina, ka kopējās iegultās emisijas, kas deklarētas saskaņā ar 6. pantu iesniegtajā OIM deklarācijā, verificē saskaņā ar 18. pantu akreditēts verificētājs, pamatojoties uz VI pielikumā izklāstītajiem verificācijas principiem.”;

(7) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Trešā valstī samaksātā oglekļa cena

1. Ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz faktiskajām emisijām, atzītais OIM deklarētājs OIM deklarācijā var prasīt samazināt nododamo OIM sertifikātu skaitu, lai ņemtu vērā oglekļa cenu, kas par šīm deklarētajām iegultajām emisijām jau samaksāta trešā valstī. Samazinājumu var pieprasīt tikai tad, ja oglekļa cena ir faktiski samaksāta trešā valstī. Šādā gadījumā ņem vērā visas minētajā valstī pieejamās atlaides vai cita veida kompensācijas, kuru rezultātā minētā oglekļa cena būtu samazinājusies.
2. Atzītais OIM deklarētājs glabā dokumentus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka par deklarētajām iegultajām emisijām bija jāmaksā oglekļa cena trešā valstī, kas ir faktiski samaksāta, kā minēts 1. punktā. Atzītais OIM deklarētājs jo īpaši glabā pierādījumus par visām pieejamajām atlaidēm vai jebkāda cita veida kompensāciju, it sevišķi atsaucies uz attiecīgajiem minētās valsts tiesību aktiem. Minētajos dokumentos saturošo informāciju sertificē persona, kas ir neatkarīga no atzītā OIM deklarētāja un trešās valsts iestādēm. Dokumentos ir norādīts šīs neatkarīgās personas vārds un kontaktinformācija. Atzītais OIM deklarētājs arī glabā pierādījumus par oglekļa cenas faktisko samaksu.

3. Atzītais OIM deklarētājs glabā 2. punktā minētos dokumentus līdz ceturtdā gada beigām pēc gada, kurā OIM deklarācija ir iesniegta vai bija jāiesniedz.
- 3.a Atkāpjoties no 1., 2. un 3. punkta vai ja iegultās emisijas noteiktas, pamatojoties uz standartvērtībām, atzītais OIM deklarētājs OIM deklarācijā var prasīt samazināt nododamo OIM sertifikātu skaitu, lai ņemtu vērā oglekļa cenu, kas samaksāta par deklarētajām iegultajām emisijām, atsaucoties uz oglekļa gada standartcenām. Šādā gadījumā ņem vērā visas minētajā valstī pieejamās atlaides vai cita veida kompensācijas, kuru rezultātā minētā oglekļa standartcena būtu samazinājusies. Samazinājumu var pieprasīt tikai tad, ja oglekļa cena ir noteikta saskaņā ar trešā valstī piemērojamiem noteikumiem un šai trešai valstij var noteikt oglekļa gada standartcenu, tostarp izmantojot piesardzības pieeju.

No 2027. gada Komisija attiecībā uz trešām valstīm, kurās ir ieviesti oglekļa cenas noteikšanas noteikumi, var noteikt, publicēt metodiku un 14. pantā minētajā OIM reģistrā darīt pieejamas oglekļa standartcenas minētajām trešām valstīm. Šajā nolūkā Komisija pamatojas uz labākajiem pieejamajiem datiem, kas iegūti no uzticamas, publiski pieejamas informācijas un minēto trešo valstu sniegtās informācijas. Komisija ņem vērā visas attiecīgajā trešajā valstī pieejamās atlaides vai cita veida kompensācijas, kuru rezultātā oglekļa standartcena būtu samazinājusies.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par gada vidējās faktiski samaksātās oglekļa cenas, kas minēta 1. punktā, un noteikto oglekļa gada standartcenu, kas minētas 3.a punktā, konvertēšanu atbilstošā nododamo OIM sertifikātu skaita samazinājumā. Šie akti attiecas arī uz ārvalstu valūtā izteiktas oglekļa cenas konvertēšanu euro pēc gada vidējā maiņas kursa, nepieciešamajiem pierādījumiem, ka oglekļa cena ir faktiski samaksāta, šā panta 1. punktā minēto attiecīgo atlaižu vai cita veida kompensācijas piemēriem, 2. punktā minētās neatkarīgās personas kvalifikāciju un nosacījumiem, lai pārliecinātos par minētās personas neatkarību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

(8) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Trešās valstīs esošu operatoru un iekārtu reģistrācija

1. Pēc trešā valstī esošas iekārtas operatora pieprasījuma Komisija 14. pantā minētajā OIM reģistrā reģistrē informāciju par šo operatoru un par tā iekārtu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā reģistrācijas pieprasījumā iekļauj šādu informāciju, kas pēc reģistrācijas iekļaujama OIM reģistrā:
 - a) operatora un attiecīgā gadījumā tā kontrolējošās struktūras, tostarp mātesuzņēmuma, vārds/nosaukums, adrese, uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numurs, kontaktinformācija, kā arī apliecināšie dokumenti;
 - b) katras iekārtas atrašanās vieta, ieskaitot pilnu adresi un ģeogrāfiskās koordinātas (ģeogrāfiskais platums un garums ar sešām zīmēm aiz komata);
 - c) iekārtas galvenā saimnieciskā darbība.
3. Komisija paziņo operatoram par reģistrāciju OIM reģistrā. Reģistrācija ir derīga piecus gadus no dienas, kad par to ir paziņots operatoram.
4. Operators nekavējoties informē Komisiju par visām 2. punktā minētās informācijas izmaiņām, kas radušās pēc reģistrācijas, un Komisija atjaunina attiecīgo informāciju OIM reģistrā.

5. Operators:

- a) nosaka iegultās emisijas, kas aprēķinātas saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm, katram šā panta 1. punktā minētajā iekārtā saražotajam preču veidam;
- b) nodrošina, ka šā punkta a) apakšpunktā minētās iegultās emisijas verificē saskaņā ar 18. pantu akreditēts verificētājs, ievērojot VI pielikumā izklāstītos verificācijas principus;
- c) glabā verificācijas ziņojuma kopiju, kā arī informāciju, kas vajadzīga, lai aprēķinātu precēs iegultās emisijas saskaņā ar V pielikumā noteiktajām prasībām, četrus gadus pēc verificācijas un attiecīgā gadījumā tādu dokumentu kopiju, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka par deklarētajām iegultajām emisijām bija jāmaksā oglekļa cena trešā valstī, kas ir faktiski samaksāta, līdz ceturtā gada beigām pēc gada, kurā neatkarīgā persona ir sertificējusi minētajos dokumentos saturošo informāciju saskaņā ar 9. panta 2. punktu;
- d) attiecīgā gadījumā nosaka oglekļa cenu, kas samaksāta trešā valstī saskaņā ar 9. pantu, un augšupielādē pavaddokumentus un pierādījumus.

6. Šā panta 5. punkta c) apakšpunktā minētā informācija ir pietiekami detalizēta, lai būtu iespējams verificēt iegultās emisijas saskaņā ar 8. pantu un VI pielikumu un lai varētu saskaņā ar 19. pantu izskatīt OIM deklarāciju, ko iesniedzis atzītais OIM deklarētājs, kuram attiecīgā informācija tika izpausta saskaņā ar šā panta 7. punktu.
7. Operators var šā panta 5. punktā minēto informāciju par iegulto emisiju verifikāciju un trešā valstī samaksāto oglekļa cenu atklāt atzītam OIM deklarētājam. Atzītajam OIM deklarētājam ir tiesības izmantot minēto atklāto informāciju, lai izpildītu 8. pantā minēto pienākumu.
8. Operators var jebkurā brīdī prasīt, lai reģistrāciju OIM reģistrā atceļ. Komisija pēc šāda pieprasījuma un pēc tam, kad ir informētas valstu kompetentās iestādes, no OIM reģistra svīturo šo operatoru un dzēš informāciju par minēto operatoru un par tā iekārtu, ar noteikumu, ka šāda informācija nav nepieciešama iesniegto OIM deklarāciju izskatīšanai. Komisija pēc tam, kad tā ir devusi attiecīgajam operatoram iespēju tikt uzklautam un ir apspriedusies ar atbilstīgajām kompetentajām iestādēm, var arī dzēst informāciju, ja Komisija konstatē, ka informācija par minēto operatoru vairs nav precīza. Komisija informē kompetentās iestādes par šādu dzēšanu.”;

(9) regulā iekļauj šādu 10.a pantu:

“10.a pants

Akreditētu verificētāju reģistrācija

1. Ja ir piešķirta akreditācija saskaņā ar 18. pantu, akreditētais verificētājs iesniedz pieprasījumu veikt reģistrāciju OIM reģistrā tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir iedibināta valsts akreditācijas struktūra. Reģistrācijas pieprasījumu iesniedz divu mēnešu laikā pēc akreditācijas piešķiršanas, taču ne agrāk par 2026. gada 1. septembri. Kompetentā iestāde OIM reģistrā reģistrē informāciju par akreditētiem verificētājiem.
2. Šā panta 1. punktā minētajā reģistrācijas pieprasījumā ietver vismaz šādu informāciju, kas reģistrācijas brīdī iekļaujama OIM reģistrā:
 - a) verificētāja vārds/nosaukums un unikālā akreditācijas identifikācija;
 - b) ar OIM saistītās akreditācijas jomas;
 - c) valsts, kurā verificētājs iedibināts;
 - d) akreditācijas faktiskais datums un ar OIM saistīto akreditācijas sertifikātu derīguma termiņš;

- e) jebkāda informācija par verificētājam noteiktajiem administratīvajiem pasākumiem, kas saistīti ar OIM;
 - f) ar OIM saistītā akreditācijas sertifikāta kopija.
3. Kompetentā iestāde paziņo verificētājam par reģistrāciju OIM reģistrā. Kompetentā iestāde ar OIM reģistra starpniecību par reģistrāciju paziņo arī Komisijai un pārējām kompetentajām iestādēm.
4. Akreditētais verificētājs paziņo kompetentajai iestādei par visām 2. punktā minētās informācijas izmaiņām, kas radušās pēc reģistrācijas. Kompetentā iestāde nodrošina, ka attiecīgā informācija OIM reģistrā tiek pienācīgi atjaunināta.
5. Regulas 10. panta 5. punkta b) apakšpunkta nolūkā verificētājs iegulto emisiju verificēšanai izmanto OIM reģistru.
6. Kompetentā iestāde svītros verificētāju no OIM reģistra, ja verificētājs vairs nav akreditēts saskaņā ar 18. pantu vai ja verificētājs nav izpildījis 4. punktā noteikto pienākumu. Kompetentā iestāde par šādu svītrošanu paziņo Komisijai un pārējām kompetentajām iestādēm. Kompetentā iestāde dzēš informāciju par minēto akreditēto verificētāju no OIM reģistra ar noteikumu, ka šāda informācija nav nepieciešama iesniegto OIM deklarāciju izskatīšanai.”;

(10) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmajā daļā pievieno šādu teikumu:

“Katra dalībvalsts nodrošina, ka izraudzītajai iestādei ir visas pilnvaras, kas vajadzīgas, lai tā varētu pildīt savas funkcijas un pienākumus saskaņā ar šo regulu.”;

b) pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Ziņojuma vajadzībām saskaņā ar 30. panta 6. punktu kompetentās iestādes pēc Komisijas pieprasījuma un pamatojoties uz anketu, sniedz attiecīgu informāciju par šīs regulas īstenošanu.”;

(11) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādu:

“3. OIM reģistrā atsevišķā sadaļā iekļauj informāciju par tiem trešās valstīs esošiem operatoriem un iekārtām, kas reģistrēti saskaņā ar 10. panta 2. punktu, un informāciju par akreditētiem verificētājiem, kas reģistrēti saskaņā ar 10.a pantu.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija OIM reģistrā ir konfidenciāla, izņemot operatoru vārdus/nosaukumus, adreses, uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numurus, kontaktinformāciju, iekārtu atrašanās vietu trešās valstīs un 10.a panta 2. punktā minēto informāciju par akreditētiem verificētājiem. Operators var izvēlēties nepubliskot savu vārdu/nosaukumu, adresi, uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numuru, kontaktinformāciju un iekārtu atrašanās vietu. Komisija dara pieejamu OIM reģistrā iekļauto publisko informāciju sadarbspējīgā formātā.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija pieņem īstenošanas aktus par OIM reģistra infrastruktūru un īpašajiem procesiem un procedūrām, tostarp 15. pantā minēto riska analīzi, elektroniskajām datubāzēm, kurās ir šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija, procedūrām un tehniskajiem identifikatoriem 5. panta 7.a punktā minētajai deleģēšanai, 16. pantā minētajiem OIM reģistra kontu datiem, 20. pantā minētās informācijas par OIM sertifikātu pārdošanu un atpirkšanu nosūtīšanu OIM reģistram un 25. panta 3. punktā minēto informācijas kontrolpārbaudi, un informāciju, kā minēts 25.a panta 3. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

(12) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj šādu tekstu:

“Pirms atzītā OIM deklarētāja statusa piešķiršanas kompetentā iestāde, izmantojot OIM reģistru, var apspriesties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai Komisiju par 2. punktā izklāstīto kritēriju izpildi. Apspriešanās nepārsniedz 15 kalendārās dienas.”;

aa) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Lai izpildītu šā panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītos kritērijus, kompetentā iestāde prasa sniegt garantiju, ja pieteikuma iesniedzējs nav bijis iedibināts divu pilnu finanšu gadu laikā pirms gada, kurā saskaņā ar 5. panta 1. punktu tika iesniegts pieteikums.

Kompetentā iestāde šādas garantijas summu nosaka kā summu, kas aprēķināta atbilstoši to OIM sertifikātu skaitam, kuri atzītajam OIM deklarētājam būtu jānodod saskaņā ar 22. pantu attiecībā uz to preču importu, par kurām ziņots saskaņā ar 5. panta 5. punkta g) apakšpunktu, ņemot vērā korekcijas, kas vajadzīgas, lai atspoguļotu to, kādā mērā ES ETS kvotas tiek iedalītas bez maksas saskaņā ar 31. pantu. Sniegtā garantija ir bankas garantija, ko pēc pirmā pieprasījuma izmaksā finanšu iestāde, kura darbojas Savienībā, vai cita veida garantija ar līdzvērtīgu drošību.”;

aaa) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Kompetentā iestāde garantiju atbrīvo uzreiz pēc 30. septembra otrajā gadā, kurā atzītais OIM deklarētājs ir nodevis OIM sertifikātus saskaņā ar 22. pantu.”;

aaaa) pantā iekļauj šādu 7.a punktu:

“7.a Atkāpjoties no 4. panta, ja importētājs vai netiešais pārstāvis muitā līdz 2026. gada 31. martam ir iesniedzis pieteikumu saskaņā ar 5. pantu, šāds importētājs vai netiešais pārstāvis muitā var provizoriski turpināt importēt preces, līdz kompetentā iestāde pieņem lēmumu saskaņā ar šo pantu.

Ja kompetentā iestāde atsakās piešķirt atļauju saskaņā ar 17. panta 3. punktu, kompetentā iestāde viena mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas dienas izsecina, kādas ir iegultās emisijas precēs, kas importētas laikposmā no 2026. gada 1. janvāra līdz lēmuma pieņemšanas dienai, pamatojoties uz informāciju, kas paziņota saskaņā ar 25. panta 3. punktu, un atsaucoties uz standartvērtībām saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm, un pamatojoties uz jebkādu citu attiecīgu informāciju.

Šīs izsecinātās emisijas izmanto, lai aprēķinātu naudas sodus saskaņā ar 26. panta 2.a punktu.”;

- b) panta 8. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirms atzītā OIM deklarētāja statusa atsaukšanas kompetentā iestāde atzītajam OIM deklarētājam dod iespēju tikt uzklausītam. Kompetentā iestāde, izmantojot OIM reģistru, var apspriesties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai Komisiju par atsaukšanas nosacījumiem un kritērijiem. Apspriešanās nepārsniedz 15 kalendārās dienas.”;

- c) panta 10. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) šā panta 1. un 8. punktā minētās konsultāciju procedūras konkrētiem termiņiem, tvērumam un formātam.”;

12a) regulas 18. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svītrot;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Valsts akreditācijas struktūra pēc pieprasījuma var akreditēt Savienībā iedibinātu juridisku personu kā verificētāju saskaņā ar šo regulu, ja tā, pamatojoties uz tai iesniegto dokumentāciju, uzskata, ka šāda persona spēj piemērot VI pielikumā minētos verificācijas principus, lai izpildītu iegulto emisiju verificācijas pienākumus, kas noteikti 8. un 10. pantā. Ja pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2018/2067 ir akreditēts attiecīgajai darbību grupai, valsts akreditācijas struktūra to ņem vērā, novērtējot akreditēta verificētāja kvalifikācijas, kas nepieciešamas verificācijas veikšanai šīs regulas vajadzībām.”;

(13) regulas 19. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija arī veicina informācijas apmaiņu ar kompetentajām iestādēm par krāpnieciskām darbībām, secinājumiem, kas izdarīti, ievērojot 25.a pantu, un sodu uzlikšanu saskaņā ar 26. pantu.”;

(14) regulas 20. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis no 2027. gada 1. februāra kopējā centrālā platformā pārdod OIM sertifikātus atzītajiem OIM deklarētājiem, kas ir iedibināti minētajā dalībvalstī.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Kopējā centrālajā platformā iekļauto informāciju par OIM sertifikātu pārdošanu un atpirkšanu katras darbdienu beigās nodod OIM reģistram.”;

ba) pantā iekļauj šādu punktu:

“5.a Izmaksas, kas radušās saistībā ar kopējās centrālās platformas izveidi, darbību un pārvaldību, finansē no maksām, kas jāmaksā atzītajam OIM deklarētājam. Šīs izmaksas sākotnēji sedz no Savienības vispārējā budžeta. Minētajā nolūkā ieņēmumi, ko rada maksas, ir iekšējie piešķirtie ieņēmumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 2509/2024 21. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Tos piešķir, lai segtu kopējās centrālās platformas izveides, darbības un pārvaldības izmaksas. Jebkuru ieņēmumu, kas atliek pēc minēto izmaksu segšanas, ieskaita Savienības budžetā. Saistībā ar turpmākām kopīgā iepirkuma procedūrām kopīgās centrālās platformas darbībai un pārvaldībai Komisija ar deleģēto aktu, kurš pieņemts saskaņā ar 6. punktu, var noteikt, ka ar maksām, kas jāmaksā atzītajam OIM deklarētājam, tieši finansē platformas darbības un pārvaldības izmaksas.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 28. pantu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot OIM sertifikātu pārdošanas un atpirkšanas grafiku, administrēšanu, maksu struktūru un līmeni un citus aspektus, kas saistīti ar OIM sertifikātu pārdošanu un atpirkšanu, kā arī kopējās centrālās platformas organizāciju un izmantošanu, nolūkā panākt saskaņotību ar Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2023/2830 * noteiktajām procedūrām. Deleģētie akti nodrošina, lai kopējās centrālās platformas organizācija un izmantošana būtu rentabla, lai maksu līmenis tiktu noteikts tā, ka tas stingri nosedz attiecīgās izmaksas, un lai tiktu novērstas nepamatotas administratīvās izmaksas.

*Komisijas Deleģētā regula (ES) 2023/2830 (2023. gada 17. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, nosakot noteikumus par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsolišanas laika grafiku, administrēšanu un citiem aspektiem (OV L, 2023/2830, 20.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2830/oj).”;

(15) regulas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“OIM sertifikātu cenu Komisija aprēķina kā vidējo ES ETS kvotu noslēguma cenu izsoles platformā katrā kalendārajā nedēļā saskaņā ar Deleģētajā regulā (ES) 2023/2830 noteiktajām procedūrām.”;

b) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija aprēķina OIM sertifikātu cenu, kas atbilst iegultajām emisijām, kuras par 2026. gadu deklarētas saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kā ceturkšņa vidējo ES ETS kvotu noslēguma cenu izsoles platformā saskaņā ar Deleģētajā regulā (ES) 2023/2830 noteiktajām procedūrām attiecībā uz preču, kurās minētās emisijas ir iegultas, ceturkšņa importu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par šā panta 1. un 1.a punktā noteiktās metodikas piemērošanu, pēc kuras aprēķina OIM sertifikātu cenu, un cenas publicēšanas praktisko kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

(16) regulas 22. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Atzītais OIM deklarētājs līdz katra gada 30. septembrim un pirmo reizi 2027. gadā par 2026. gadu ar OIM reģistra starpniecību nodod OIM sertifikātus tādā skaitā, kas atbilst iegultajām emisijām, kuras par kalendāro gadu pirms nodošanas deklarētas saskaņā ar 6. panta 2. punkta c) apakšpunktu un verificētas saskaņā ar 8. pantu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Sākot ar 2027. gadu, atzītais OIM deklarētājs nodrošina, ka OIM sertifikātu skaits tā kontā OIM reģistrā katra ceturkšņa beigās atbilst vismaz 50 % no iegultajām emisijām visās precēs, ko tas importējis kopš kalendārā gada sākuma, un to nosaka, vadoties pēc viena no šādiem elementiem:

- a) standartvērtības saskaņā ar metodēm, kas izklāstītas IV pielikumā, bez palielinājuma, kas noteikts minētā pielikuma 4.1. iedaļā; vai
- b) to OIM sertifikātu skaits, kas saskaņā ar 1. punktu nodoti par kalendāro gadu pirms nodošanas gada, ar noteikumu, ka muitas deklarācija par preču importu attiecas uz tām pašām precēm sadalījumā pēc KN koda un izcelsmes valstīm kā OIM deklarācija, kas iesniegta kalendārajā gadā pirms pašreizējā gada.

Šā punkta vajadzībām ņem vērā 31. pantā minēto bezmaksas iedaļas korekciju.”;

c) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Atzītais OIM deklarētājs izpilda 2. punktā noteikto pienākumu līdz tā ceturkšņa beigām, kurš seko ceturksnim, kurā ir pārsniegta VII pielikumā noteiktā vienotā uz masu balstītā robežvērtība.”;

(17) regulas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Atzītais OIM deklarētājs atpirkšanas pieprasījumu iesniedz līdz katra tā gada 31. oktobrim, kurā OIM sertifikāti nodoti.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. To OIM sertifikātu skaits, uz kuriem attiecas 1. punktā minētā atpirkšana, nepārsniedz kopējo to OIM sertifikātu skaitu, kurus atzītajam OIM deklarētājam bija pienākums iegādāties saskaņā ar 22. panta 2. punktu kalendārajā gadā, kad OIM sertifikāti iepirkti.

Ja atzītais OIM deklarētājs, kas kalendārajā gadā ir iegādājies OIM sertifikātus, pamatojoties uz prognozēm, saskaņā ar kurām tiks pārsniegta 2.a pantā minētā vienotā uz masu balstītā robežvērtība, šādu robežvērtību nepārsniedz, visi OIM sertifikāti tiek atpirkti pēc atzītā deklarētāja pieprasījuma, ievērojot šā panta 1. punktu.”;

c) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Atkāpjoties no 2. punkta, 2027. gadā iegādātos OIM sertifikātus attiecībā uz 2026. gada iegultajām emisijām var atpirkt tikai 2027. gadā.”;

(18) regulas 24. pantu aizstāj ar šādu:

“24. pants

OIM sertifikātu anulēšana

1. Katra gada 1. novembrī Komisija anulē visus OIM sertifikātus, kas iegādāti gadā pirms iepriekšējā kalendārā gada un kas ir palikuši atzītā OIM deklarētāja kontā OIM reģistrā. Minētos OIM sertifikātus anulē bez jebkādas kompensācijas.”;
2. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija 2027. gada 1. novembrī anulē visus OIM sertifikātus, kas attiecībā uz iegultajām emisijām iegādāti par 2026. gadu. Minētos OIM sertifikātus anulē bez jebkādas kompensācijas.
3. Ja nododamo OIM sertifikātu skaits tiek apstrīdēts kādā dalībvalstī notiekošā strīdā, Komisija aptur OIM sertifikātu anulēšanu tādā apmērā, kas atbilst apstrīdētajam skaitam. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atzītais OIM deklarētājs ir iedibināts, nekavējoties paziņo Komisijai visu attiecīgo informāciju.”;

(19) regulas 25. pantu groza šādi:

-a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot 2.a pantu, muitas dienesti neļauj importēt preces nevienai personai, kas nav atzītais OIM deklarētājs.”;

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Muitas dienesti periodiski un automātiski, jo īpaši izmantojot uzraudzības mehānismu, kas izveidots, ievērojot Regulas (ES) Nr. 952/2013 56. panta 5. punktu, paziņo Komisijai konkrētu informāciju par importam deklarētajām precēm. Minētajā informācijā iekļauj importētāja vai atzītā OIM deklarētāja *EORI* numuru vai identifikācijas veidu, kas deklarēts saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 6. panta 2. punktu, kā arī atzītā OIM deklarētāja OIM konta numuru, preču astoņu ciparu KN kodu, daudzumu, izcelsmes valsti, muitas deklarācijas datumu un muitas procedūru. Ja importētājam *EORI* numura nav, muitas dienesti paziņo Komisijai arī importētāja vārdu/nosaukumu, adresi un, ja tāda ir pieejama, kontaktinformāciju.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija šā panta 2. punktā minēto informāciju periodiski paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atzītais OIM deklarētājs vai importētājs ir iedibināts, un attiecībā uz katru OIM deklarētāju salīdzina šo informāciju ar datiem OIM reģistrā, ievērojot 14. pantu.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Muitas dienesti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 12. panta 1. punktu Komisijai un tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas ir piešķīrusi atzītā OIM deklarētāja statusu, vai tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā importētājs ir iedibināts, var paziņot konfidenciālu informāciju, ko muitas dienesti ieguvuši, pildot savus pienākumus, vai kas muitas dienestiem ir sniegta konfidenciāli.”;

(20) regulā iekļauj šādu 25.a pantu:

“25.a pants

VII pielikuma 1. punktā noteiktās robežvērtības uzraudzība un piemērošana

1. Komisija uzrauga preču importu, lai nodrošinātu atbilstību vienotajai uz masu balstītajai robežvērtībai, kas noteikta VII pielikuma 1. punktā.

Atbilstību VII pielikuma 1. punktā noteiktajai vienotajai uz masu balstītajai robežvērtībai var uzraudzīt arī tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā importētājs ir iedibināts.

Komisija ar kompetentajām iestādēm periodiski un automātiski apmainās ar informāciju, kas vajadzīga importētāju uzraudzībai, izmantojot OIM reģistru. Šāda informācija ietver to importētāju sarakstu, kuri pārsniedz 90 % no vienotās uz masu balstītās robežvērtības, kas noteikta VII pielikuma 1. punktā.

2. Ja Komisija, pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu un informāciju, ko muitas dienesti ir paziņojuši Komisijai saskaņā ar 25. panta 2. punktu, uzskata, ka importētājs ir pārsniedzis vienoto uz masu balstīto robežvērtību, tā minēto informāciju, kā arī sava sākotnējā novērtējuma pamatojumu paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā importētājs ir iedibināts.

Kompetentā iestāde var pieprasīt importētājam vai Komisijai dokumentārus pierādījumus, kas vajadzīgi, lai novērtētu, vai importētājs ir pārsniedzis vienoto uz masu balstīto robežvērtību. Ja dokumentārie pierādījumi nav pietiekami, lai novērtētu, ka importētājs šādu robežvērtību ir pārsniedzis, kompetentās iestādes no muitas dienestiem var pieprasīt papildu dokumentārus pierādījumus, ja tādi ir pieejami.

3. Ja kompetentā iestāde secina, ka importētājs, kas nav atzīts OIM deklarētājs, ir pārsniedzis vienoto uz masas balstīto robežvērtību, tā bez liekas kavēšanās šajā nolūkā pieņem lēmumu. Lēmumā ir iekļauts tā pamatojums, kā arī informācija par pārsūdzības tiesībām. Kompetentā iestāde informē importētāju par pienākumiem, kas piemērojami saskaņā ar šo regulu, tostarp attiecīgā gadījumā par pienākumu iegūt atzītā OIM deklarētāja statusu saskaņā ar 5. pantu, pirms importētājs var importēt jebkādas citas preces. Kompetentā iestāde, izmantojot OIM reģistru, par lēmumu paziņo arī muitas dienestiem un Komisijai.

Ja importētāju pārstāv viens vai vairāki netiešie pārstāvji muitā un ja importētājs pārsniedz 2.a pantā minēto robežvērtību, kompetentā iestāde par to informē netiešos pārstāvjus muitā, kas iecelti saskaņā ar 5. panta 1.a punktu vai 5. panta 2. punktu.

Pārsūdzības iesniegšanai par lēmumu, ar kuru konstatē, ka importētājs ir pārsniedzis vienoto uz masas balstīto robežvērtību, nav apturoša spēka.

4. Lai konstatētu, vai importētājs ir pārsniedzis vienoto uz masas balstīto robežvērtību, kompetentā iestādeņem vērā praksi, struktūru vai vairākas prakses un struktūras, kuru galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir nepārsniegt robežvērtību, un kuras nav īstas.

Praksi, struktūru vai vairākas prakses uzskata par neīstām, ja, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, tās nevar uzskatīt par tādām, kas ir ieviestas pamatotu komerciālu iemeslu dēļ saistībā ar importētāja saimniecisko darbību.

Šīs regulas 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 26. panta 2.a punkta vajadzībām, ja kompetentā iestāde secina, ka importētājs ir iesaistījies praksē, struktūrā vai vairākās praksēs, kas tiek uzskatītas par neīstām, tad tiek uzskatīts, ka importētājs ir bijis iesaistīts nopietnā šīs regulas pārkāpumā.

5. Uzraudzības īstenošanas nolūkā saskaņā ar šo pantu Komisija periodiski – t. i., vismaz reizi gadā vai tad, kad tiek konstatētas problēmas, – norāda konkrētus riska faktorus un punktus, kam jāpievērš uzmanība, pamatojoties uz risku analīzi saistībā ar robežvērtību, ņemot vērā OIM reģistrā iekļauto informāciju, muitas dienestu paziņotos datus saskaņā ar 25. pantu un citus attiecīgus informācijas avotus, tostarp saskaņā ar 15. panta 1. punktu veiktajā kontrolē konstatētos pārkāpumus. Šo informāciju un aspektus, kam jāpievērš uzmanība, attiecīgā gadījumā paziņo kompetentajām iestādēm un muitas dienestiem.”;

(21) regulas 26. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atzītajam OIM deklarētājam, kurš līdz katra gada 30. septembrim nenodod OIM sertifikātus tādā skaitā, kas atbilst iepriekšējā kalendārajā gadā importētajās precēs iegultajām emisijām, ir jāmaksā sods. Šāds sods ir identisks Direktīvas 2003/87/EK 16. panta 3. punktā noteiktajam sodam par emisiju pārsniegšanu un tiek palielināts, ievērojot minētās direktīvas 16. panta 4. punktu, un ir piemērojams preču importēšanas gadā. Šādu sodu piemēro katram OIM sertifikātam, kuru atzītais OIM deklarētājs nav nodevis.”;

b) pantā pievieno šādu punktu:

“1.a Atkāpjoties no 1. punkta, ja atzītais OIM deklarētājs nenodod pareizo skaitu OIM sertifikātu tāpēc, ka nepareizu informāciju ir sniedzis operators, verificētājs vai 9. panta 2. punktā minētā neatkarīgā persona, kas sertificē oglekļa cenas dokumentus, kompetentā iestāde pirmajā daļā minēto sodu var samazināt. Sods ir iedarbīgs, samērīgs un atturošs, jo īpaši ņemot vērā neievērošanas ilgumu, smagumu pakāpi, apmēru, nodomu un atkārtošanas biežumu, kā arī līmeni, kādā atzītais OIM deklarētājs sadarbojas ar kompetento iestādi.

ba) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Šā panta 2. punktu piemēro arī importētājiem, kas nav atzīti OIM deklarētāji, ja tie pārsniedz 2.a pantā minēto vienoto uz masas balstīto robežvērtību. Šajā nolūkā ņem vērā visas emisijas, kas iegultas precēs, kuras šāds importētājs importējis attiecīgajā kalendārajā gadā. Soda samaksāšana atbrīvo importētāju no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minēto importu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kompetentā iestāde var samazināt 2. punktā paredzēto sodu, ja importētājs vienoto uz masas balstīto robežvērtību ir pārsniedzis par ne vairāk kā 10 % no minētās robežvērtības vai 17. panta 7.a punktā minētajos gadījumos. Šāds sods ir iedarbīgs, samērīgs un atturošs, un tas nav mazāks par 1. punktā paredzēto sodu. Soda samaksāšana atbrīvo importētāju no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minēto importu.

baa) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Soda samaksāšana saskaņā ar 1. un 1.a punktu neatbrīvo atzīto OIM deklarētāju no pienākuma konkrētajā gadā nodot neizmantotos OIM sertifikātus.”;

c) pantā pievieno šādu punktu:

“4.a Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām kompetentā iestāde aprēķina kopējo to OIM sertifikātu skaitu, kurus būtu bijis jānodod, pamatojoties uz importēto preču neto masu un atsaucoties uz iegultajām emisijām, kas noteiktas ar standartvērtībām saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm un ņemot vērā 31. pantā minēto bezmaksas iedaļes korekciju.”;

(22) regulas 27. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) importa mākslīga sadalīšana, tostarp izmantojot neīstas struktūras, lai izvairītos no VII pielikuma 1. punktā minētās vienotās uz masas balstītās robežvērtības pārsniegšanas.”;

(23) regulas 28. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu:

- “2. Pilnvaras pieņem 2.a pantā, 2. panta 10. punktā, 2. panta 11. punktā, 18. panta 3. punktā, 20. panta 6. punktā un 27. panta 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no [grozošās OIM regulas (šī regula) publicēšanas datuma]. Komisija ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu sagatavo vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2.a panta 10. punktā, 2. panta 11. punktā, 18. panta 3. punktā, 20. panta 6. punktā un 27. panta 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu.”;

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Saskaņā ar 2.a pantu, 2. panta 10. punktu, 2. panta 11. punktu, 18. panta 3. punktu, 20. panta 6. punktu un 27. panta 6. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

(24) Regulas 30. panta 6. punkta a) apakšpunktā:

a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) pārvaldības sistēmu, tostarp novērtējumu par OIM deklarētāju garantiju un atzīšanas īstenošanu un administrēšanu dažādās dalībvalstīs;

b) pantam pievieno šādu apakšpunktu:

“v) VII pielikuma 1. punktā noteiktās robežvērtības piemērošanu, tostarp iespēju palielināt šo robežvērtību un ieviest papildu uz sūtījumu balstītu robežvērtību.”;

(25) regulas 36. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“regulas 2. panta 2. punktu, 2.a pantu, 4. pantu, 6.–9. pantu, 10.a pantu, 15. un 19. pantu, 21. pantu – 22. panta 1. punktu, 22. panta 3. punktu, 23.–27. pantu un 31. pantu piemēro no 2026. gada 1. janvāra.”;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“c) regulas 22. panta 2. punktu piemēro no 2027. gada 1. janvāra;

d) regulas 20. panta 1., 3., 4. un 5. punktu piemēro no 2027. gada 1. februāra.”;

(26) regulas I pielikumā KN kodu “2507 00 80 – citi kaolīnmāli” aizstāj ar “2507 00 80 – citi kaolīnmāli ,[...] izņemot nekalcinētus kaolīnmālus[...].”;

(27) regulas II pielikumā pievieno šādu tabulu:

“Elektroenerģija

KN kods	Siltumnīcefekta gāze
2716 00 00 – elektriskā enerģija	Oglekļa dioksīds

”;

(28) regulas IV pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu;

28.a) regulas V pielikuma 2. iedaļā pievieno šādu punktu.

“e) informācija un metode, kas izmantota iegulto emisiju aprēķināšanai.”;

28.b) regulas VI pielikuma 2. iedaļas k) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

“iii) to iekārtu identifikācija, kurās ielaides materiāls (prekursors) ir saražots, un faktiskās emisijas, kas rodas šā materiāla ražošanā.”;

(29) pievieno jaunu VII pielikumu, kā izklāstīts šīs regulas II pielikumā.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

IV pielikumu groza šādi:

0) pielikuma 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. FAKTISKO IEGULTO EMISIJU NOTEIKŠANA KOMPLEKSĀM PRECĒM

Lai noteiktu konkrētajā iekārtā saražotu vienkāršu preču īpatnējās faktiskās iegultās emisijas, izmanto šādu vienādojumu:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{InpMat}}{AL_g}$$

kur:

$AttrEm_g$ ir uz precēm g attiecinātās emisijas;

AL_g ir preču aktivitātes līmenis, kas ir attiecīgajā iekārtā saražoto preču daudzums pārskata periodā, un

EE_{InpMat} ir ražošanas procesā patērēto ielaides materiālu (prekursoru) iegultās emisijas. Vērā ņem tikai tos ielaides materiālus (prekursorus), kuri uzskaitīti I PIELIKUMĀ un kuru izcelsme ir trešās valstīs un teritorijās, kam nav piešķirts atbrīvojums, ievērojot III pielikuma 1. iedaļu. Relevanto EE_{InpMat} aprēķina šādi:

$$EE_{InpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

kur:

M_i ražošanas procesā izmantotā ielaides materiāla (prekursora) i masa un

SEE_i ir ielaides materiāla (prekursora) i īpatnējās iegultās emisijas. Attiecībā uz SEE_i iekārtas operators izmanto to emisiju vērtību, kuras rodas iekārtā, kurā ielaides materiāls (prekursors) saražots, ar nosacījumu, ka minētās iekārtas datus var precīzi izmērīt.”;

(1) pielikuma 4. punkta trešo teikumu svītrot;

(2) pielikuma 4.1. punktu groza šādi:

-a) punkta pirmo teikumu svītrot;

-aa) punkta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Standartvērtības nosaka pēc vidējās emisiju intensitātes katrā eksportētājvalstī un katrai no I pielikumā uzskaitītajām precēm (izņemot elektroenerģiju), kam pieskaita proporcionāli izstrādātu palielinājumu.”;

a) punkta ceturto teikumu aizstāj ar šādu:

“Ja uzticamus datus par eksportētājvalsti kādam preču veidam nevar piemērot, standartvērtības nosaka, pamatojoties uz vidējo emisiju intensitāti desmit eksportētājvalstīs ar augstāko emisiju intensitāti, attiecībā uz kurām var piemērot uzticamus datus par šo preču veidu.”;

b) punkta piekto teikumu svītrot;

(3) pielikuma 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Ja tādu preču deklarētāji, kuras ražotas trešā valstī, trešo valstu grupā vai trešās valsts reģionā, pamatojoties uz ticamiem datiem, var pierādīt, ka alternatīvas, reģionam specifiskas, pielāgotas standartvērtības ir zemākas par Komisijas noteiktajām standartvērtībām, tad šādus reģionam specifiskus pielāgojumus var izmantot.”.

II PIELIKUMS

Pievieno šādu VII pielikumu:

“VII PIELIKUMS

Robežvērtība, kas minēta 2.a pantā

1. Regulas 2.a pantā minēto robežvērtību nosaka kā 50 tonnas neto masas.
2. Šīs regulas 2.a panta 3. punkta vajadzībām piemēro šādu metodiku:

$$\bar{Q} \text{ izvēlēts tā, lai } \frac{\sum_{i=1}^N Em_i \times 1_{(Q_i > \bar{Q})}}{Emisijas kopā} \geq \text{emisiju mērķa īpatsvars 99 \%}$$

kur:

- $\bar{Q}$ ir masas robežvērtība tonnās, kas ļauj uztvert konkrētu emisiju mērķa īpatsvaru;
- Gada emisijas uz vienu importētāju; $i, Em_i = \sum_{j=1}^{J_i} q_{i,j} EI_j$;
- $q_{i,j}$ ir importētais apjoms tonnās uz vienu importētāju ar KN kodu j ;
- J_i ir importēto preču KN kodu skaits uz vienu importētāju iētrās aplūkotajās nozarēs (alumīnija, cementa, mēslošanas līdzekļu, dzelzs un tērauda nozares);
- EI_j ir emisiju intensitāte atbilstoši KN kodam j ¹⁵;
- *Emisijas kopās*: kopējās CO₂ emisijas četrās aplūkotajās OIM nozarēs, t. i., visu importētāju attiecīgo emisiju summa: $emisijas kopā = \sum_{i=1}^N Em_i$, kur N ir importētāju skaits;

¹⁵ Emisiju intensitātes E_j balstās uz emisiju standartvērtībām (bez palielinājuma), kas publicētas par pārejas periodu. Attiecībā uz cementu un mēslošanas līdzekļiem ņem vērā tiešās emisijas un netiešās emisijas; attiecībā uz alumīniju un dzelzs un tērauda ražojumiem ņem vērā tikai tiešās emisijas. Turpmākiem robežvērtības atjauninājumiem standartvērtības nosaka saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm un bez palielinājuma, kas minēts IV pielikuma 4.1. iedaļā.

- $Q_i = \sum_{j=1}^{J_i} q_{i,j}$:importēto OIM preču kopējais apjoms tonnās uz vienu importētāju i ;
- $1(Q_i > \bar{Q})$ ir indikatora funkcija, kas vienāda ar 1, ja $Q_i > \bar{Q}$ (t. i., ja importētājs importē apjomus, kas pārsniedz masas robežvērtību $\bar{Q}$), un 0 citos gadījumos.

Lai ņemtu vērā nenoteiktību saistībā ar izmaiņām tirdzniecības modeļos, iepriekš minētajam emisiju mērķa īpatsvaram pieskaita 0,25 procentpunktu rezervi.

Šo robežvērtību noapaļo līdz tuvākajai desmitdaļai.”
